

[Holger Eriksen.]

Domsafsigelserne kan være risikabelt at oprette en tilsvarende Dømstol og saa dele Arbejdet. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Finansminister, om han føler sig helt overtydet om, at denne ene Dømstol kan gøre sig færdig paa en rimelig Tid, og hvilke Overvejelser han i øvrigt maatte have, hvis det ikke er Tilfældet.

Jeg vil ogsaa gerne spørge, hvorledes § 1, Stk. 2, skal forstaas. Det drejer sig om Inddragelse af Pensionen for Tjenestemænd, der er fundet skyldige efter Loven, men for saa vidt der kommer til at foreligge et Tilfælde, hvor en Tjenestemand har unddraget sig en Domsafgørelse enten ved at afgaa ved en naturlig Død eller ved at begaa Selvmord, hvilket man jo har haft adskillige Eksempler paa i den senere Tid, hvorledes forholder det sig saa med den Pension, som hans Enke efter de gældende Bestemmelser skulde oppebære, men som vedkommende Mand vilde have forskertset, hvis han havde levet og modtaget Dømmen? Jeg vil gerne have Besked paa, hvorledes denne Bestemmelse skal forstaas.

Endelig er der et Spørgsmaal, som vedrører selve Fortabelsen af Pensionen. Det er rimeligt, at en Mand ikke blot kan miste sin Stilling, men ogsaa sin Pension. Der er Mennesker, som den danske Stat virkelig ikke kan være bekendt vedblivende at betale Pension til, efter at de er udstødt af deres Tjeneste; men paa den anden Side har man i Tjenestemandsløven sikret Tjenestemænd, der blev fradømt Pension, Adgang til Appel til Dømstolene. En saadan Bestemmelse findes ikke i det foreliggende Forslag, og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han ikke finder det paakrævet, at der indføres noget tilsvarende i dette Lovforslag og — i saa Fald — hvad Aarsagen er til, at det ikke er sket.

I øvrigt anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse.

Karl Olsen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne fuldt og helt tilslutte mig de Tanker og Synspunkter, der er nedlagt i det fremsatte Lovforslag. Det er jo et nyt Led i Rækken af de Udrensningslove, som er en naturlig Følge af de Forhold, vi har levet under i Besættelsestiden. Dette Forslag er, som den ærede foregaaende Taler

sagde, lige saa lidt som de tidligere vedtagne Love af lignende Art Udtryk for Hævn fra Samfundets Side. Der er blot Tale om en hygiejnisk Foranstaltning; man skærer noget sygt og betændt bort.

Tjenestemændene, der har et særligt Tillidsforhold til Staten — det ligger i selve Navnet, de ligesom er Statens Tjenere —, maatte under de Kaar, vi har levet under siden den 9. April, selvfølgelig fremfor mange andre have en særlig Forpligtelse til at være i Overensstemmelse i Aand og Sind med det Danmark, der lod dem være sine Tjenere. Det er med stor Glæde, selv om det ikke er en uventet Glæde, jeg konstaterer, at det ifølge den højtærede Finansministers Opgivelse kun var en forsvindende lille Del af de mange Tusinde Tjenestemænd, der ikke forstod, hvad deres Land og Folk havde Ret til at kræve og vente af dem i de onde Aar. Naar man nu staar over for at skulle gennemføre en Lovgivning, der gaar ud paa at fjerne eller paa anden Maade mærke de Tjenestemænd, der misbrugte Tilliden eller ikke var Opgaven voksen og ikke forstod dens Krav, er det naturligt og rimeligt at fremføre, at Tjenestemandstanden i sin Helhed var Danmark en god Tjener i de fem onde Aar. Det danske Folk har aldrig forvænt sine Tjenestemænd økonomisk, men det har aldrig af den Grund manglet dygtige og trofaste Tjenestemænd.

Jeg hører til dem, der ønskede, at Straffelovstillægget skulde have ramt de Personer, der efter den 9. April 1940 vedblev at være Medlemmer af Nazistpartiet, fordi en saadan Handling efter min Opfattelse var ensbetydende med en Forbrydelse mod det danske Folk, ensbetydende med, at man tilhørte Femte Kolonne. Det kom ikke med i Straffeloven, men jeg kan i alt Fald med Tilfredshed konstatere, at dette Forslag dog gør det til en Forbrydelse for Tjenestemænd at være Medlemmer. Som den højtærede Minister sagde i sin Forelæggelsestale, har Tjenestemændene en særlig Pligt til ikke alene ikke at tilsidesætte eller modarbejde den danske Retsorden, men ogsaa til at stille sig loyalt over for den ved Grundloven fastlagte demokratiske Styreform. Disse Synspunkter kan jeg fuldt og helt tilslutte mig, og jeg haaber, at den Dømstol, der bliver Konsekvensen af Gennemførelsen af dette Lovforslag, vil skabe en Domspraksis,